

JAKUBOWSKI JÓZEF (1894-1970)

Urodził się w Krobi 4 marca w 1894 roku, gdzie spędził dzieciństwo (najmłodszy z rodzeństwa: bracia Stanisław, Marcel, Roman, siostra Martyna) oraz lata nauki w szkole elementarnej. Syn Jana Kantego (rymarz z zawodu, a pod koniec życia policjant) i Praksedy z domu Wleklińskiej. W 1908 roku rozpoczął naukę zawodu – tapicerstwo, w którym pracował od 1911 roku, najpierw w Poznaniu, później w Berlinie, gdzie przebywał do rozpoczęcia I wojny światowej. 4 lub 6 października 1914 roku został powołany do wojska. Ze względu na wzrost (1,86 cm) trafił do elitarnego, przybocznego pułku kirasjerów cesarza Wilhelma II.

W trakcie wojny polsko-bolszewickiej, 6 maja 1920 roku dostał przydział do żandarmerii. Uczestniczył w szeregach III Brygady Jazdy (3 Brygada Kawalerii). Od 1 sierpnia 1921 roku został żołnierzem zawodowym. Brał udział w przejmowaniu dla Polski Katowic (i części Górnego Śląska) po plebiscycie – 20 czerwca 1922 roku. W lutym 1923 roku zaczął kurs dla podoficerów zawodowych w Centralnej Szkole Żandarmerii Wojskowej w Grudziądzu. 1 lutego 1930 roku awansował na starszego wachmistrza. Od 1926 roku zaczął pełnić funkcje dowódcze – posterunek żandarmerii w Ostrołęce, od 1928 w Dęblinie, a od 1932 roku w Garwolinie, gdzie pozostał do wybuchu II wojny światowej.

W 1939 roku walczył pod Wieluniem. Z zajętego przez Niemcy Garwolina uciekł z rodziną i osiedli w Grądach (powiat ostrowski, gmina Wąsewo), gdzie prowadzili sklep (punkt kontaktowy AK; działalność Józefa od 15 marca 1940 roku). W październiku 1944 roku został aresztowany przez NKWD. Przetrzymany był w więzieniu w Białymstoku. 4 grudnia przewieziono go do Ostaszkowa. W połowie kwietnia 1945 roku wszystkich polskich więźniów z Ostaszkowa (ok. 1500 osób) przewieziono do nowego obozu w Diągilewie pod Riazaniem. 3 lutego 1947 roku trafił do szpitala specjalnego numer 4791 w Skopinie (zły stan chorego i komplikacje po usunięciu dwóch żeber). Nowy obóz o numerze 171 – Ustiszora w Republice maryjskiej (dziś Republika Mari El). Repatriacja – 29 października 1947 roku – przekazanie Józefa stronie polskiej (obóz przejściowy w Brześciu). Od 27 listopada przebywał w szpitalu w Piaskach – do końca grudnia 1947 roku. Rozpoczął starania o emeryturę i rentę inwalidzką.

1 sierpnia 1948 roku zatrudniony został jako referent wojskowy w Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Krobi. Pracował tam do 30 września 1951 roku. Od 1 października 1951 roku był księgowym w Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” – do 31 sierpnia 1953 roku. Do renty dorabiał we własnym warsztacie rymarskim.

W Ostrołęce poznał Annę Samsel, córkę Walentego i Marianny – ślub w 1927 roku. Dochowali się trojga dzieci: Marian, Janusz Walenty, Janina Liliana.

Zmarł w Krobi 5 sierpnia 1970 roku. Pochowany na miejscowym cmentarzu.

Posiadał odznaczenia: Medal za Ratowanie Ginących – nadany w 1932 roku, Brązowy Krzyż Zasługi – nadany w 1934 roku, Polska Swemu Obrońcy, Medal Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości, Par Latviju Medal Pamiątkowy Jubileuszowy 10. Rocznicy Wojny Niepodległościowej 1918-1920 – medal łotewski

M. Jakubowski, *Józef Jakubowski z Krobi*, Szczecin 2021.